

BRÓDY

*Egy rekvirált polgári lakásban
éjfél kongat az ódon falióra,
s a reflektorral átszűrt szívű estén
sűrű hó hull az ájult Galagóra.*

*A sötét házak nyurga őrszemek,
körükben tartják a kósza álmokat.
A börtöncellák betonsűrű csöndje
a csupasz padlón békésen játszogat,*

*de átszalad a nyirkos, szürke falon,
mert a folyosón egy smasszer közeleg,
és Bródy üres tömlőcében áll meg,
hol a piccs még az ő testétől meleg.*

*Isten lenéz a mindent látó cirklin,
a rab miniszterelnök után kutat.
Meztelen foglyokat lát a pincében,
véres csempepadló hűti talpukat.*

*A hideg égbolt kemény zárkaajtó,
halálraitéltnek egyetlen kijárat.
Nincs védőbeszéd, csak esengő ima.
Az nyitja fel a földöntúli zárat.*

*S a fohász végi szomorú sóhajra
távolról kopogó fűtésű felel,
a hóhérrevolvért már tarkóján érző
Fencziket hívja ijedt morzejel.*

*Végül megremegnek az ablakrácsok.
Három lövés, majd idegtépő szünet,
és egymás után dől el mind a három
csontkeretre húzott emberfesület.*

*Demkó testét is ládába tuszkolják,
helyezik ponyvás teherautóra,
s mire rájuk hull a Kapos utca földje,
újra kongat az ódon falóra.*

*A jeltelen sír csendes üzenetét
ma is hordozzák havat söprő szelek:
gondoljatok ránk, s ne bocsássatok meg,
mert pontosan tudták, mit cselekszenek.*

STOCKHOLM

*Függönytelen, nagy ablakain át
utcára néz a lelkiismeret.
Stockholmban szomorkás a tavasz.
Egész nap esett.
A hétköznapi vágyak hagymarétegek,
lefejtik őket rólunk a hírek.
Remélem, jól vagy, hamar viszontlátlak.
Ha nincs így, kérlek, azt is ird meg.
A lángok közül csak a legfontosabbat
mentjük ki, hát ez is ilyen próba,
és közénk áll a félelemben égő,
karanténba zárt, bénult Európa.
És nem tudhatom, hogy a dán határon
majd nem parancsolnak-e megálljt.
Ja, képzeld, tegnap láttam,
és köszöntöttem a svéd királyt.
Na, jó, csak a palotánál jártam,
meg az óvárosban. Gamla stan a neve.
Közben meg csak az járt fejemben,
vajon mit mondanál, neked hogy tetszene.
A helyi konyhát is megismertem,
vacsorára hívtak stockholmi magyarok.*

*Legalább már azt is tudom, hogy
a garnélára milyen érzékeny vagyok.
Hát így nézem ezt a szomorú tavaszt,
s hogy miért vagyok benne, nem tudom,
de hazafelé majd kitalálom azt is
egy végtelen hosszú éjszakai úton.*

ÁLLATVÉDŐK

*Járdasziget szélén ül az eb, nyalogatja sebet, és
lopva tekintget az épp elrobogó busz után.
Mégkínzott, kidobott kutya. Lábán ég a fekélyes
vágásnyom, s a fején rührefelepszik a légy.
Sok botütés bíbor hurkája redőzi a hátát,
sírva nyüszít a kivert, csontra aszott keverék.
Több száz ember jár-kel előtte, s okostelefonján
képet posztol, eként harcol az állatokért.*

